Joan Vila

Joan Vila (Sarrià de Ter, 1953) és expert en temes d'empresa, energia, economia i muntanyisme. Col·laborador del Diari de Girona amb una columna setmanal sobre economia empresarial i energia. Fill de Sarrià, té una fàbrica paperera a Beuda, a la Garrotxa, i en el seu temps lliure descobreix i promociona els camins de la Vall de Camprodon.

1. Faig aquesta feina perquè...

Jo no sóc escriptor, sóc enginyer i normalment escriure no se'ns dóna bé. Cansat de llegir bestieses sobre el món de l'energia i de les empreses, l'any 2005 vaig decidir escriure per fer opinió des d'una òptica d'enginyer. Fer pedagogia, en definitiva.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

En Toni Puigvert va trobar l'adjectiu: eixuta. La veritat és que el meu llenguatge és completament directe, sense recrear res. L'objectiu és explicar coses, a vegades complicades, perquè la gent pugui tenir un visor més ampli d'algunes qüestions tècniques.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

La de Sarrià. Però quan de debò la vaig fer servir va ser quan vaig estudiar a la Universitat de Grenoble, per complementar alguns temes interessants. Cal dir que els francesos no saben on són les biblioteques, almenys els universitaris. Tot el que no s'ha dit a classe no existeix.

4. Penso que les biblioteques són...

Un lloc a redefinir. Internet s'ha carregat els llibres, diaris i revistes i, conseqüentment, afecta també les biblioteques. Aquestes han de trobar un espai cultural diferent a la mera consulta de llibres, espai de tertúlia cultural.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Cap. Els meus llibres són gairebé tots de caire tècnic. És difícil que un llibre tècnic et deixi marcat, entre altres coses perquè queda superat al cap de poc temps. Però bé, diré que el llibre Pyrenées em va ajudar a entendre la formació de la carena muntanyenca i em va copsar de forma important.

6. Llegir és recomanable per...

Sobreviure. En aquest món tan dinàmic i ràpid cal tenir opinió pròpia de moltes coses, cosa que obliga a llegir. He vist que surten programes que ajuden a llegir a 500 paraules per minut. Cap aquí anem.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Per què un enginyer escriu?" Més o menys ja l'he respost. Als enginyers ens costa escriure, fer-ho exigeix un mínim de disciplina. Malgrat que es pot fer, el nostre vocabulari és limitat. Però bé, del que es tracta és d'expressar idees i això es pot fer igual.

Data de l'entrevista: 10 de març de 2014